

راهکارهای ارتقاء سطح کیفی آموزش زبان تخصصی پزشکی

افسون پیروزان^۱، الهام بوشهری^۲

^۱ دانشجوی دکتری، آموزش زبان انگلیسی، بخش زبان انگلیسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی هرمزگان، ^۲ دکتری، آموزش پزشکی، مرکز توسعه و مطالعات آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی هرمزگان، بندرعباس، ایران. مجله راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی، دوره سوم شماره دوم پاییز و زمستان ۹۵ صفحات ۴۷-۵۴.

چکیده

مقدمه و هدف: به منظور برآوردن نیازهای عصر ارتباطات، امروزه نیاز به یادگیری زبان انگلیسی بعنوان زبان بین‌المللی بیش از پیش چشم می‌خورد. یادگیری زبان انگلیسی نه تنها جهت برقراری ارتباطات بلکه در راستای انتقال و دریافت دانسته‌ها در برخی رشته‌ها اهمیت بیشتری دارد از جمله حرفه و آموزش پزشکی. با توجه به مطالعات انجام شده، مشکلات دانشجویان پزشکی غیرانگلیسی زبان که در نهایت منجر به مصائب آینده شغلی ایشان می‌شوند عمدتاً "ریشه در آموزش زبان انگلیسی تخصصی پزشکی دارند. این دانشجویان اکثراً" با عدم توانایی بیان دانش حرفه‌ای خود در محافل بین‌المللی مواجه می‌شوند که متأسفانه نه تنها موجب سرخوردگی ایشان می‌شود بلکه توانایی علمی ایشان را نیز زیر سوال می‌برد. این مطالعه با هدف جمع‌بندی و توصیه عواملی که تاثیر مثبت بر آموزش و یادگیری زبان تخصصی پزشکی دارند، انجام شده است.

روش‌ها: این مقاله از نوع مروری بوده که نتایج مطالعات مشابه و پیرامون این موضوع را مورد تحلیل و بررسی قرار داده است. کلید واژه‌های موانع زبانی، آموزش زبان انگلیسی، آموزش پزشکی و زبان تخصصی پزشکی در پایگاه‌های اطلاعاتی Pub MED, Scopus, Google Scholar, Science direct, SID, Magiran مورد جستجو قرار گرفتند. از میان مقالات مربوط به ده سال اخیر، ۶۰ مقاله استخراج شد که پس از حذف مواردی که بصورت چکیده یا یادداشت به سردبیر بودند، ۴۷ مقاله کاملاً" مرتبط مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند و در نهایت به ۲۹ مورد از آنها استناد شد.

یافته‌ها: یافته‌ها بیانگر این نکته بودند که عوامل متعددی بطور مستقیم یا غیر مستقیم در آموزش و یادگیری زبان تخصصی پزشکی مؤثر هستند، از جمله غلبه بر موانع زبانی، بازبینی دوره‌های آموزشی، برگزاری دوره‌های فوق برنامه آموزشی برای دانشجویان و مدرسین، انتخاب منابع آموزشی مناسب پس از ارزیابی دقیق و مهمتر از همه ایجاد تغییرات محیط آموزشی با توجه به نیازسنجی‌های انجام شده از دانشجویان.

نتیجه‌گیری: از یافته‌های این مطالعه چنین نتیجه‌گیری می‌شود که مدرسین زبان تخصصی، تدوین‌کنندگان کتب درسی و متصدیان امور آموزشی می‌توانند با در نظر گرفتن و غلبه بر عوامل تاثیرگذار بر آموزش زبان تخصصی پزشکی سطح کیفی آموزش و یادگیری این فن را ارتقا بخشند.

کلیدواژه‌ها: موانع زبانی، آموزش زبان انگلیسی، آموزش پزشکی، زبان تخصصی پزشکی.

نویسنده مسئول:

افسون پیروزان

دانشجوی دکتری، آموزش زبان

انگلیسی، بخش زبان انگلیسی، دانشکده

پزشکی بندرعباس، دانشگاه علوم

پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی

بندرعباس، ایران

تلفن: ۰۹۱۷۲۲۷۸۲۷

پست الکترونیکی:

piroozan.a@gmail.com

نوع مقاله: مروری

دریافت مقاله: ۹۵/۷/۲۵ اصلاح نهایی: ۹۵/۸/۱۱ پذیرش مقاله: ۹۵/۸/۱۲

ارجاع: پیروزان افسون، بوشهری الهام، راهکارهای ارتقاء سطح کیفی آموزش زبان تخصصی پزشکی. راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی، ۱۳۹۵؛ ۳(۲): ۴۷-۵۴.

مقدمه

همزمان با عصر ارتباطات، یکپارچگی‌های سیاسی ملل نیز تحت تاثیر برقراری روابط صحیح کلامی قرار گرفته و این مهم محقق نیست مگر با بکارگیری ابزار مناسب بیان که غیر از زبان بین المللی انگلیسی نمی‌تواند باشد. انگلیسی به عنوان گسترده‌ترین زبان بین المللی چه در محافل سیاسی و چه در حوزه‌های علمی نقش قابل توجهی به لحاظ انتقال دانسته‌ها ایفا می‌کند.

زبان انگلیسی یگانه زبان رایج مورد استفاده‌ی رشته‌های مختلف از جمله پزشکی است (۱). پزشکان و پژوهشگران این حرفه، نه تنها جهت یادگیری و به روز رسانی اطلاعات علمی، بلکه به منظور ارایه نتایج تحقیقات، نیازمند یادگیری این زبان هستند (۲-۴). گزارشات اخیر مبنی بر این است که میزان استفاده از زبان انگلیسی در زمینه‌های ارایه سخنرانی، تدوین کتب درسی و مقالات علمی بطور چشمگیری رو به افزایش است (۵).

اهمیت زبان انگلیسی در حرفه پزشکی، به این لحاظ می‌باشد که حجم کثیری از اطلاعات علمی، فناوری و دانشگاهی به این زبان ارایه می‌شوند (۶). از این رو، ترغیب دانشجویان و پزشکان به یادگیری و افزایش مهارت‌های زبان انگلیسی می‌تواند استفاده ابزاری برای ایشان داشته باشد (۲، ۳). همانطور که پیشتر نیز یاد شد، انگلیسی زبان "بالفعل" پزشکی در عرصه‌های بین‌المللی است و بدین رو یادگیری این زبان، می‌تواند یگانه ابزار دسترسی به یافته‌های علمی و پژوهشی این رشته باشد (۷).

انجام پروژه‌های تحقیقاتی و دسترسی به اطلاعات به روزرسانی شده تنها دلایل اهمیت یادگیری زبان انگلیسی در آموزش پزشکی نمی‌باشند. حتی کیفیت مراقبت‌های درمانی و ارائه خدمات پزشکی نیز می‌توانند تحت تاثیر عدم توانایی‌های زبانی قرار بگیرند (۸).

نقش چشمگیر زبان انگلیسی در آموزش پزشکی از جنبه‌های دیگری نیز ممکن است مورد بررسی قرار بگیرد: مطالعات اخیر بیان می‌دارند که مهارت‌های زبانی ناکارآمد مانع بزرگی در برابر پیشرفت‌های آکادمیک دانشجویان محسوب می‌شود (۹) و مشکلات اصلی دانشجویان غیر انگلیسی زبان در دروسی که به زبان انگلیسی ارائه

می‌شوند مربوط به عدم توانایی‌های زبانی ایشان می‌باشد (۱). از روی دیگر، فصاحت و بهره‌گیری از مهارت‌های زبانی و همچنین توانایی برقراری ارتباط کلامی به زبان انگلیسی تحت عنوان زبان دوم (English for Specific Purposes) باعث افزایش حس اعتماد به نفس دانشجویان می‌شود (۱۰). بمنظور درک بهتر نقش زبان تخصصی رشته پزشکی (English for medical Purposes) EMP در آموزش پزشکی، در نظر گرفتن تفاوت‌های انگلیسی آکادمیک (English for Academic Purposes) EAP و زبان تخصصی (ESP) حائز اهمیت می‌باشد: باید توجه داشت که هدف اصلی آموزش انگلیسی آکادمیک، افزایش مهارت خواندن و درک مفاهیم متون علمی یک رشته به خصوص است در حالیکه هدف از آموزش زبان تخصصی، یادگیری مهارت استفاده از زبان مبدا جهت برقراری ارتباط در محیط کاری است. بنابراین چنین بنظر می‌رسد که آموزش زبان تخصصی می‌بایستی بیشتر در کشورهای استفاده شود که انگلیسی زبان دوم جامعه بشمار می‌رود و انگلیسی آکادمیک در کشورهای که انگلیسی، زبان خارجی محسوب می‌شود (۱۱). بر اساس تعریفی از قندری و همکاران (۱۲)، آموزش زبان تخصصی (ESP) رویکردی از آموزش زبان است که محتوی و مدت آموزشی بر اساس نیاز زبان آموز تعیین می‌گردد. از این رو، نیازسنجی زبان آموزان گام اول در آموزش زبان تخصصی می‌باشد.

روش کار

این مقاله از نوع مروری بوده که نتایج مطالعات مشابه و پیرامون این موضوع را مورد تحلیل و بررسی قرار داده است. کلید واژه‌های موانع زبانی، آموزش زبان انگلیسی، آموزش پزشکی و زبان تخصصی پزشکی در پایگاه‌های اطلاعاتی Pubmed, Scopus, Google Scholar, Science direct, SID, Magiran مورد جستجو قرار گرفتند. از میان مقالات مربوط به ده سال اخیر، ۶۰ مقاله استخراج شد که پس از حذف مواردی که بصورت چکیده یا یادداشت به سردبیر بودند، ۴۷ مقاله کاملاً مرتبط مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند و در نهایت به ۲۹ مورد از آنها استناد شد.

یافته‌ها

نیازسنجی دانشجویان پزشکی

نیازسنجی شامل مشخص کردن نیازها، خواسته‌ها و کمبودهای مرتبط با اهداف آموزشی است که به تدوین کوریکولوم مناسب آموزشی کمک می‌کند (۱۳) در واقع نیازسنجی در حوزه زبان تخصصی، یک روند "حقیقت‌یابی" برای مشخص کردن محتوی و روش مناسب آموزشی است (۱).

نادیده گرفتن خواسته‌ها و علایق زبان‌آموزان، منجر به از دست دادن انگیزه و در نهایت عدم پیشرفت آکادمیک می‌شود (۱۱، ۱۴). مطالعات اخیر بیان می‌دارند که مدرسین، طراحان دوره و نویسندگان کتب درسی، به منظور دستیابی به اهداف آموزشی، می‌بایستی نیازها و خواسته‌های زبان‌آموزان را بخش اصلی سیلابس قرار دهند (۱۲) همچنین بیان می‌شود که بازخورد مناسبی که منجر به فراگیری بهتر زبان می‌شود تنها به وسیله نیازسنجی از زبان‌آموزان به دست می‌آید (۱۵).

اولویت توجه به نیازها و خواسته‌های زبان‌آموزان، می‌بایستی در جوامع غیر انگلیسی زبان بیشتر مدنظر باشد (۱۰). متأسفانه اغلب تحقیقات زبان تخصصی در حوزه سلامت در جوامعی انجام شده که انگلیسی به عنوان زبان دوم کاربرد دارد و انگلیسی به عنوان زبان خارجی تقریباً نادیده گرفته شده است (۷). بنابراین، تغییر نگرش پژوهشی در این حرفه از ملزومات به نظر می‌رسد.

عمدتاً به هنگام آموزش زبان تخصصی پزشکی، بیشتر توجه معطوف به واژگان تخصصی و ساختارهای مرتبط می‌باشد. اما تحقیقات بیانگر این نکته هستند که دانشجویان، با واژگان عمومی هم‌چندان آشنا نیستند (۷). از این رو افزایش دامنه لغات عمومی دانشجویان نیز باید در نظر گرفته شود.

یکی از دلایل عمده‌ی ارائه کوریکولوم و دوره‌های آموزشی نامناسب زبان تخصصی پزشکی، انجام ندادن پژوهش و نادیده گرفتن مهارت‌های زبانی دانشجویان در ابتدای دوره می‌باشد. پس لازمه مساعدت دانشجویان برای دستیابی به

بیشرفتهای آکادمیک در حله اول، انجام پژوهش و درک نیازهای زبانی ایشان می‌باشد (۱).

به طور معمول، زبان انگلیسی مورد استفاده در متون پزشکی، شامل ترمینولوژی و ساختارهای خاص این رشته می‌باشد که پیشتر به دانشجویان آموزش داده نشده اند و بنابراین بیشتر دانشجویان پزشکی به خصوص در سال اول با مشکلات زبانی بسیاری مواجه می‌شوند. به علاوه، دوره‌های آموزش زبان تخصصی پزشکی، مبنی بر روش ترجمه دستور زبان (Grammar Translation GMT Method) طراحی شده‌اند که اهداف ارتباطی و کاربردی زبان را نادیده می‌گیرد (۱). به منظور برآوردن نیازها و افزایش مهارت‌های ارتباطی دانشجویان، دوره‌های آموزش زبان تخصصی، می‌بایستی با در نظر گرفتن چهار مهارت گفتاری، شنیداری، خوانداری و نوشتاری و همچنین با هدف افزایش دامنه لغات تخصصی/ عمومی طراحی شوند (۱۶).

بر اساس یافته‌های اخیر، مهارت خوانداری اصلی‌ترین مهارت مورد نیاز دانشجویان پزشکی است چرا که اکثر کتب درسی و مقالات علمی این رشته به زبان انگلیسی منتشر می‌شوند (۱۷). مهارت‌های شنیداری، نوشتاری و گفتاری به ترتیب در اولویت‌های بعدی قرار دارند (۱۸).

با توجه به مهارت‌های مورد نیاز در آموزش پزشکی و همچنین فرآیندهای شناختی که به فراگیری زبان دوم کمک می‌کنند، "مدل کامینز" می‌تواند در بکارگیری استراتژی‌های مناسب آموزشی برای دانشجویان غیر انگلیسی زبان متمرکز باشد (۱۶). بر اساس این مدل، دو حوزه اصلی در فراگیری زبان نقش اساسی دارند: مهارت‌های اصلی ارتباط بین فردی (Basic BICS Interpersonal Communication Skills) و مهارت‌های شناختی زبان آکادمیک (CALP Cognitive Academic Language Proficiency) (۱۹).

BICS شامل مهارت‌های گفتاری و شنیداری می‌شود و حین ارتباط با دیگران فرا گرفته می‌شود در حالیکه CALP توانایی بیان ایده‌های انتزاعی و پیشرفته در محیط‌های آکادمیک و آموزشی می‌باشد (۱۶). برخی مطالعات بیان می‌دارند که عدم پیشرفت آکادمیک مربوط به عدم استفاده

در اوایل دهه ۱۹۶۰، تدریس زبان تخصصی به معتبرترین و با منزلت‌ترین شاخه از تدریس زبانهای خارجی مبدل شد و از آن زمان تا کنون کتابهای درسی زیادی در این زمینه به چاپ رسیده است. اما متأسفانه اکثر این منابع آموزشی، فاقد مبنای پژوهشی و یا نظریه‌های علمی تعریف شده هستند (۱۱). بر این اساس و به منظور دستیابی بهتر به اهداف آموزشی، ارزیابی محتوای آموزشی لازم و ضروری به نظر می‌رسد چرا که به این روش و با توجه به نظریه‌های فراگیری و آموزش، کاربرد صحیح این منابع نیز مشخص می‌گردد (۲۴-۲۶).

بر اساس مطالعات لیتز (LITZ) سه روش مختلف ارزیابی منابع آموزشی وجود دارد: ارزیابی پیش‌بینی کننده، ارزیابی حین استفاده و ارزیابی پس از استفاده. موثرترین نوع ارزیابی، پیش‌بینی کننده می‌باشد که عملکرد اجتماعی کتاب درسی را بررسی می‌کند. ابزارهای بررسی کتب درسی نیز امروزه بر پایه استانداردهای ACTFL (American Council on the Teaching of Foreign Languages) موجود می‌باشند (۱۱). با در نظر گرفتن شرایط خاص هر محیط آموزشی و نوع ارزیابی، بی شک مناسب‌ترین محتوای آموزشی و کتب درسی را می‌توان برای تدریس زبان تخصصی انتخاب کرد.

در جوامع غیر انگلیسی زبان که کلاس‌های آموزشی تنها منبع مواجهه با زبان انگلیسی هستند، کتاب‌های درسی نقش بسیار مهمی در یادگیری زبان آموزات ایفا می‌کنند (۲۷) و همین مسئله اهمیت انتخاب منبع درسی مناسب را بیش از پیش جلوه‌گر می‌سازد. اساتید و مدرسین زبان تخصصی در محیط‌های آکادمیک و دانشگاهی همواره سعی در برآورده کردن نیازهای دانشجویان دارند ولی متأسفانه کتب درسی که خواسته‌های دانشجویان و اهداف آموزشی را کاملاً دربر بگیرد، به ندرت یافت می‌شوند. بنابراین به استفاده از منابع کمک آموزشی در کنار کتب درسی توصیه اکید می‌شود (۱۱).

به روز رسانی دوره‌ها و رویکردهای آموزشی زبان تخصصی پزشکی:

از حدود پانزده سال پیش تاکنون، چنین گزارش می‌شود که موانع زبانی مانع جهانی شدن نظام سلامت هستند (۱۵). از

از CALP در دانشجویان می‌باشد (۴). با این وجود، نیازسنجی‌هایی که از دانشجویان در حوزه‌های اجتماعی و اقتصادی انجام شده، نشانگر اهمیت مهارت‌های گفتاری و نوشتاری نیز از نقطه نظر ایشان بوده است (۲-۴) که این نکته لزوم در نظر گرفتن هر دو جنبه‌ی فراگیری زبان، یعنی CALP و BICS را در طراحی دوره‌های آموزشی زبان تخصصی اظهار می‌دارد. چرا که بدین گونه نه تنها خواسته‌های آکادمیک دانشجویان، بلکه نیازهای اجتماعی اقتصادی ایشان نیز بطور همزمان برآورده می‌شوند (۲۰).

مدرسین زبان تخصصی

مهمترین نکته در خصوص مدرسین این فن، افزایش دامنه لغات تخصصی و آشنایی بیشتر ایشان با ساختارهای بکاررفته در متون آکادمیک می‌باشد. به منظور دستیابی بهتر به اهداف آموزشی، مدرسین زبان تخصصی می‌بایستی در کارگاه‌های آموزشی مرتبط شرکت نمایند (۱).

یکی از روش‌های پیشنهادی افزایش انگیزه در دانشجویان و سهولت یادگیری، برگزاری جلسات عملی و برپایی شرایط خیالی است که دانشجویان را بطور مستقیم درگیر می‌کند و در نتیجه به فراگیری جنبه‌های مختلف زبان انگلیسی کمک می‌کند (۲۱). تحقیقات اخیر همچنین بیانگر این نکته هستند که پرسش‌های مکرر و چالش برانگیز از دانشجویان، در یادگیری بهتر مطالب نقش بسزایی دارند (۱۶).

از مشکلات عمده‌ای که مدرسین زبان تخصصی پزشکی همواره با آن مواجه می‌شوند، کمبود منابع آموزشی مناسب است (۷). ساختار دانشجویی ناهمگن از نظر سطوح مختلف زبانی از دیگر مشکلات مدرسین است که در نهایت منجر به پایین آمدن بازده آموزشی می‌شود (۲۲). دانشجویانی که مهارت کافی زبانی ندارند و همچنین رویکردهای آموزشی سنتی که مدرسین زبان تخصصی را محدود می‌کنند باعث سخت‌تر شدن شرایط یادگیری می‌شوند (۲۳). از این رو ارزیابی دقیق مهارت‌های زبانی دانشجویان در ابتدای دوره و همچنین بررسی دقیق روش‌های آموزشی و منابع درسی دانشگاهی بالاحتم در ارتقاء سطح کیفی آموزش‌های مدرسین زبان تخصصی کارآمد خواهند بود (۲۰).

منابع و محتوای آموزشی زبان تخصصی پزشکی

حوزه شرکت کنند تا بتوانند از ترکیب این استراتژی‌ها استفاده نمایند و در نهایت توانایی یادگیری خویش را افزایش دهند (۱۹).

در نهایت، لازم به یادآوری است که ایجاد انگیزه، ابزار اساسی یادگیری است و بخصوص از مراحل بسیار مهم و ابتدایی در حوزه زبان‌آموزی بشمار می‌رود (۳، ۴). برگزاری دوره‌های آموزشی چند عاملی (multifactorial)، به زبان انگلیسی می‌تواند دسترسی دانشجویان را به نوآوری‌های علوم پزشکی به همراه داشته باشد (۳) و البته انگیزه اینتگراتیو ایشان نیز افزایش می‌یابد که تاثیر بسزایی در یادگیری زبان دوم دارد (۱۹).

با در نظر گرفتن چالشها و مشکلاتی که در رابطه با آموزش زبان تخصصی پزشکی وجود دارد و همچنین اهداف و رویکردهای آموزشی، چنین بنظر می‌رسد که دوره‌های کنونی می‌بایستی در فواصل زمانی معین بازنگری و بروزرسانی شوند.

نتیجه‌گیری

با توجه به نکات یاد شده، مدرسین زبان تخصصی، تدوین‌کنندگان کتب درسی و متصدیان امور آموزشی می‌توانند با توجه به عوامل تاثیرگذار در آموزش زبان تخصصی پزشکی از جمله غلبه بر موانع زبانی، بازبینی دوره‌های آموزشی، برگزاری دوره‌های فوق برنامه آموزشی برای دانشجویان و مدرسین، انتخاب منابع آموزشی مناسب پس از ارزیابی دقیق و مهمتر از همه ایجاد تغییرات محیط آموزشی با توجه به نیازسنجی‌های انجام شده از دانشجویان، کیفیت آموزش و یادگیری را ارتقا دهند.

لازم به ذکر است که با توجه به گستردگی بحث پیرامون زبان تخصصی پزشکی بنظر می‌رسد نکات بسیار مهمی نیز وجود داشته باشد که می‌تواند با انجام تحقیق در منابع و نظر خواهی از مدرسین رشته‌های مذکور این امر تحقق یافته و با تفصیل بهتر ارائه شود.

آنجا که اکثر دانشجویان پزشکی دارای دامنه لغات محدود و فاقد مهارت تندخوانی هستند، این مشکل شامل حال ایشان شده و آنها را با چالشهای متعددی مواجه کرده است (۱۸). در مدت زمان کوتاهی، دانشجویان پزشکی مجبور به یادگیری تعداد زیادی واژه تخصصی، مهارتهای خوانداری، شنیداری و نوشتاری هستند (۱۸). در برخی از دانشگاهها آموزش زبان انگلیسی نیز به دوره های آموزش پزشکی اضافه شده است (۲۸). از جمله رایجترین مشکلات زبانی که دانشجویان پزشکی را با چالش مواجه می‌کند می‌توان درک مطالب سخنرانی‌ها، ارتباط مطالب کتبی و شفاهی، یادداشت برداری و نگارش علمی را نام برد که البته پژوهشهای اخیر، حوزه‌های ارتباط کلامی و خواندن را نیز اضافه می‌کنند (۲۲).

استراتژی‌های متعددی می‌توانند در ارتقاء مهارتهای زبانی دانشجویان، نقش داشته باشند. از جمله قرار گرفتن بیشتر در معرض زبان انگلیسی، ترغیب دانشجویان به کسب توانایی‌های لازم به زبان خارجی و همچنین برپایی شرایطی جهت برقراری ارتباط با دیگر دانشجویان به زبان انگلیسی (۷).

به گفته محققان، چنین موقعیتهایی را می‌توان با کمک فن آوری‌های نوین مانند podcast و vodcast و یا حتی تکنولوژی‌های تحت وب فراهم نمود. این مطالعات همچنین بیانگر این مهم هستند که دوره های آموزشی اینترنتی و مجازی را می‌توان با توجه به گنجایش هر دانشگاهی، با اندک بودجه‌ای راه‌اندازی نمود. البته متأسفانه، تاکنون تحقیقات چندانی در حوزه تاثیرات و بازده آموزشی اینترنتی انجام نشده است (۲۹).

آموزش استفاده از روش های مختلف یادگیری به دانشجویان، می‌تواند ایشان را به افرادی مستقل و کارآمد تبدیل کند (۲۱). روشهای مختلف یادگیری زبان، شامل استراتژی‌های فراشناختی، شناختی و اجتماعی هستند. از آنجا که دانشجویان بیشتر تمایل به بکارگیری مهارتهای شناختی دارند، می‌بایستی در کارگاههای آموزشی این

References

1. Faraj BMA. English for Medical Education in EFL Context. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes* 2015; 3(1):121-48.
2. Milosavljević N. Interrelationship between Learning English Language and Students Medical Education. *Srpski arhiv Za Celokupno Lekarstvo* 2008; 1366(7-8):441.
3. Milosavljevic N, Bakic M. The Cohesive Role of Foreign Language in Students Adoption of Medical Knowledge-Conjunction of Classical Learning and Web-Based Learning. *Nursing* 2008; 4:1-9.
4. Milosavljević N, Vuletić A, Jovković L. Learning Medical English: A Prerequisite for Successful Academic and Professional Education. *Srpski Arhiv Za Celokupno Lekarstvo* 2015; 143(3-4):237-40.
5. Quan K, Lynch J. *The High Costs of Language Barriers in Medical Malpractice*. Berkeley: National Health Law Program, University of California. 2010.
6. Crawford T, Candlin S. A Literature Review of the Language Needs of Nursing Students Who Have English as a Second/Other Language and the Effectiveness of English Language Support Programmes. *Nurse Education in Practice* 2013; 13(3):181-5.
7. Heming TA, Nandagopal S. Comparative Difficulties with Non-Scientific General Vocabulary and Scientific/Medical Terminology in English as a Second Language (ESL) Medical Students. *Sultan Qaboos University Medical Journal* 2012; 12(4):485.
8. Wulff HR. The Language of Medicine. *Journal of the Royal Society of Medicine* 2004; 97(4):187-8.
9. Al-Rukban MO, Munshi FM, Abdulghani HM, Al-Hoqail I. The Ability of the Pre-Admission Criteria to Predict Performance in a Saudi Medical School. *Saudi Medical Journal* 2010; 31(5):560-4.
10. Koch J, Salamonson Y, Andrew Sh, Dunnclyff K. Value of Web-Based Learning Activities for Nursing Students Who Speak English as a Second Language. *Journal of Nursing Education* 2011; 50(7):373.
11. Kazem B, Fatemeh H. Evaluation of an EAP Textbook: English for the Students of Dentistry. 2014; 2(4):62-76.
12. Ghalandari S, Talebinejad MR. Medical ESP Textbook Evaluation in Shiraz Medical College. *Education Research Journal* 2012; 2(1):20-9. [In Persian]
13. Al-Ahdal AAM. English for Medical Students of Hodeidah University, Yemen: A Pre-Sessional Course. *Language in India* 2010; 10(10):180-377.
14. Miri HR, Piroozan A, Akbar Hesam A, Naderi N, Rezaei P, Abbas I. Determining the Level of Test Anxiety and Some of Its Contributing Factors among the Freshmen Students. *Life Science Journal* 2013; 10(9):149-55.
15. Sabbour S, Dewedar S, Kandil S. Language Barriers in Medical Education and Attitudes towards Arabization of Medicine: Student and Staff Perspectives 2010; 16(12):1263.
16. Doley J. English as a Second Language Dietetics Students: Lessons from Nursing to Facilitate Learning Experiences in Dietetic Internships. *Journal of the Academy of Nutrition and Dietetics* 2013; 113(5): 2-3.
17. Radafshar z, Piroozan A, Shahbazi M, Rezaei P. Take a Look at the Ability of Dental Students in Understanding Educational Films in English. *Development Strategies in Medical Education* 2014 ;1(1):57-63. [In Persian]
18. Lu PY, Corbett J. *English in Medical Education: Multilingual Matters*; 2012.
19. Caputi L, Engelmann L, Stasinopoulos J. An Interdisciplinary Approach to the Needs of Non-Native-Speaking Nursing Students: Conversation Circles. *Nurse Educator* 2006; 31(3):107-11.
20. Piroozan A, Boushehri E, Fazeli R. A Review of English for Medical Purposes for Iranian EFL Learners. *Journal of Advances in English Language Teaching* 2016; 4(2):24-9.
21. Al-Qahtani MF. Relationship between English Language, Learning Strategies, Attitudes, Motivation, and Students' Academic Achievement. *Education in Medicine Journal* 2013; 5(3).
22. Starkey TJ. The Critical Factors that Influence Faculty Attitudes and Perceptions of Teaching English as Second Language Nursing Students: A Grounded Theory Research Study. *Nurse Education Today* 2015; 35(5):718-250.
23. Rivera-Goba MV, Campinha-Bacote J. Making a Connection: The Use of Storytelling as a Strategy to Enhance Faculty's Success with Latina Nursing Students. *Hispanic Health Care International* 2008; 6(4):205-25.
24. Al Fraidan A. Evaluation of Two ESP Textbooks. *English Language Teaching* 2012; 5(6):43.
25. McGrath I. *Materials Evaluation and Design for Language Teaching Edinburgh Textbooks in Applied Linguistics*. Edinburgh: Edinburgh University Press; 2002.
26. Tomlinson B. The Future for ELT Materials in Asia. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching* 2005; 2(2):5-13.

27. Riazi AM. What Do Textbook Evaluation Schemes Tell Us? A Study of the Textbook Evaluation Schemes of Three Decades. Anthology Series-Seameo Regional Language Centre; 2003:52-69.
28. Tucker JD, Chen AH, Glass RI. Foreign Language Assessment and Training in US Medical Education Is a Must. *Academic Medicine* 2012; 87(3):257.
29. Rogan F, San Miguel C. Improving Clinical Communication of Students with English as a Second Language (ESL) Using Online Technology: A Small Scale Evaluation Study. *Nurse Education in Practice* 2013; 13(5):400-6.

Promoting Factors for Teaching and Learning English for Medical Purposes

Afsoon Piroozan¹, Elham Boushehri²

¹Department of foreign languages, School of Medicine; ²Educational Development Center (EDC), Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

(Received 16 Oct, 2016)

Accepted 2 Nov, 2016)

Review Article

Abstract

Introduction: In the present global village where English is the lingua franca, learning English has become a must to meet the communicative needs. English language not only serves as a medium for communication, but also as one to present knowledge and scientific information. The demand is even more highlighted in specific fields such as medical profession and education where English is the dominant language. Recent studies suggest that most of the EFL medical students' academic non achievements which eventually lead to their career challenges, originate from lack of English language proficiency. Due to such language barriers students' abilities might be even doubted which leads to their dis appointment. In this regard, this study aimed to summarize and recommend the influencing factors which could promote the quality of learning and teaching English for medical purposes.

Methods: This was a review article which investigated the previous works in this regard. The key words which were searched in the data bases of Pubmed, Scopus, Google Scholar, Science direct, SID and Magiran were language barriers, English as a foreign language, English for medical purposes and medical education. After inclusion of full papers and exclusion of abstracts and letters to editors from the 60 related papers that were published during the last ten years, 47 remained which were studied carefully and 29 were cited.

Results: The findings of this study indicate that there are numerous facts which would directly or indirectly influence medical English learning and teaching. Some are overcoming language barriers, reviewing medical English curricula, providing extracurricular programs to enhance both the teachers' and students' medical English proficiency, choosing optimal teaching materials, and modifying medical education context based on the assessed needs of students.

Conclusion: Based on the findings, it is concluded that teachers, textbook developers and educational authorities could improve the quality of learning and teaching by considering the influencing factors of medical English learning and teaching.

Key words: Language Barriers, English as a Foreign Language, English for Medical Purposes, Medical Education.

Citation: Piroozan A, Boushehri E. Promoting Factors for Teaching and Learning English for Medical Purposes. Journal of Development Strategies in Medical Education 2016; 2(3): 47-54.